

גלי מסכתא

הוכן ע"י ת"ח א' מיקרי ירושלים והופץ על ידי כולל עיון הדף
עיקר כללי מסקנת הסוגיות [ומקורות]
מיועד לאלו שלמדו הסוגיא לתועלת חזרה מקוצרת ושינון

מסכת בבא קמא

כללים לשימוש

[] = מקור או טעם הדבר
() = הוספת פרט או תוספת ביאור
להל' = להלכה (כמובן לא למעשה)
מדאורייתא = מדאורייתא
לרש"י = שיטת רש"י כשתוס' חולקין - עי' בספר סיכומי גפ"ת את שיטת תוס' (וגם לעיקרי החידושים שבתוס')

בפעם הראשונה כדאי לדקדק מאד בדברי הסיכום כדי לתפוס מלא המובן לאור מה שלמדת בפנים הגמרא, ואח"כ לחזור בקלות הרבה פעמים שיהיו מחודדין בפיו.

נא להכניס השמטות החשובות בעיניך
נא להעיר הערות

כל הזכויות שמורות
תש"ס

כתובת להערות :
גפ"ת, רח' חזון איש 36
פעיה"ק ירושלים תובכ"א
טל : 571-2016 (02)

פ"ו הכונס

גמ' נה: - נו:

א"צ שמירה מעולה לבור (רש"י - די בכיסוי) [ולא יכסנו],
לאש, שן, רגל (דלת לרוח מצויה) [כעין המבעיר/ובער/ושלח - בפשיעה] חוץ מהניח הבהמה
בחמה [עבדא כל טצדקא לצאת]

חייב בידי שמים (גרמא):

(א) פורץ גדר בפני בהמה, (ב) קופץ קמה בפני דליקה דמטיא ברוח שאינה מצויה או שויה טמון (רש"י
- באש דחבירו), (ג) שוכר עידי שקר לחברו, (ד) יודע ואינו מעיד (אפי' ע"א), (ה) מלאכה במי חטאת,
(ו) סם בפני בהמה, (ז) שולח בערה ביד חש"ו, (ח) מבעית חברו, (ט) נתקל לאו פושע ומפקיר נזקיו
לחכמים דר"מ

נפרצה בלילה, פרצוה לסטים ויצאה והזיקה - פטור,
הוציאוה לסטים ע"י שעמדו בפניה (רש"י - שתלך לאכול),
לרב יוסף - במקל (רש"י - משיכה) הם חייבים אנזקיה
מסר רועה לתלמידו (אורחיה) - רק התלמיד חייב בנזקין

גמ' נו: - נט:

שומר אבידה - רבה - כש"ח חוץ מבעל חי דמלומד לצאת דצריך שמירה יתירה
רב יוסף - כש"ש [פטור מצדקה, רחמנא שעבדיה בע"כ]
החזרת אבידה למקום שיראנה ושכיח בעליה פוטרו (לרבה חוץ מבע"ח דיתחזיר לרשותו),
לרבה - או לחצרו שאינה משתמרת וא"צ דעת בעלים [השב תשיבם]
ליסטים מזויין - לרבה ואביי גזלן, לרב יוסף גנב לכפל [מיטמר מאינשי] אונס לשומר
נפלה לגינה משלמת מה שנהנית בחבטה [אין מבריא ארי בשלא מדעתו, ביש פסידא] ואכילת ערוגה זו
רב כהנא - דוקא בהוחלקה במי רגליה אבל דחפה חברתה פשע [הו"ל לעבורי חדא חדא], ורבא
חולק
רב כהנא - על ערוגה אחרת חייב מה שהזיקה, ור' יוחנן חולק אא"כ יצאת לדעת הבעלים וחזרה
(רש"י - אפי' בשמירה פחותה) [לשם רהטא]
נכנסה והזיקה במי לידה - ספק אי הוי סופו באונס או דידע דקריבה למילד
שמין מה שהזיקה אגב שדה [בשדה אחר] (ר"נ, אביי - אף בנזקי אדם, ורבא חולק) -
לרש"י - ערוגה אגב בית סאה והסאה אגב ס' סאין לר' יוסי בר"ח, ל' סאין לר' ינאי,
חזקי' - תמיד בס' שיעורים מה שאכלה
חוץ: (1) מחזיז לריה"ג - כמו המשוויר בימי הקציר [= "מיטב דניזק" דר' ישמעאל],
(2) סמדר לר' יהושע - כמו גמורים (לר"ש מנכה כחש גפן),
(3) לר"ש ורב להל' - פירות גמורים בפנ"ע (לחכמים - תמיד אגב ששים),
(4) דקל חשוב בפנ"ע
{ אליעזר זעירא מתאבל על ירושלים }

גמ' נט: - סא:

מסר שלהבת לחש"ו - ר"ל - חזקי' - חייב [מעשיו גרמו],
ר' יוחנן - פטור מדיני אדם [צבתא דחרש גרמה (לרש"י כב. - חציו דחרש)]
א' הביא עצים, א' אור, א' ליבה - המלבה חייב - לרבא - אפי' בסיוע רוח מצויה (ורב אשי חולק
[גרמא])
לבתה רוח או הוא בסיוע רוח שאינה מצויה - כולן פטורים
מבעיר חייב על אבנים, עפר [השדה]

{ פורענות מתחלת מצדיקים ; דבר בעיר ; רעב בעיר - יגלה אפי' למקום ספק נפשות ;
קרח מכאן ומכאן ; הקב"ה - עלי לשלם הבערה ; מסי"נ על דב"ת אין אומרים משמו }

אסור להציל עצמו בממון חברו, ליטול ע"מ לשלם, ולמלך מותר
פטור על אש שעברה גדר ד"א (ר"פ - למעלה משפת קוצים), דרך ט"ז אמה לר"א, חצי בית כור
לראב"ע, נ' אמה לר"ע, לפי גובה הדליקה לר"ש (להל')
חוץ : מנכפפת (רש"י - דולגת ע"י רוח, ל"ב - אש נמוכה) לרב,
לשמואל בקולחת (עולה) פטור בכ"ש (לל"ב דרש"י רק בעברה דרך)
עברה נהר (לרב אפי' בלי מים) או שלולית ח' אמות פטור
הפסק לפאה - נחל, שלולית (לשמואל - קיבוץ גשם, לר' יוחנן - אמת המים), דרך
ד"א ע"ג תנור - לת"ק משלם נזק, לר"ש פטור

גמ' סא : - סב :

עבד כפות - קלב"מ [רש"י - נקם ינקם], גדי סמוך - ב' לשונות ברש"י אי ה"ל לברוח
מדליק בשלו והלכה לשל חברו - לחכמים פטור אטמון [קמה - בגלוי] (וישלם כמלא תבואה),
לר"י חייב חוץ ממשאיל מקום לגדיש
מדליק בשל חברו - לרב כהנא לכו"ע חייב [לרש"י - מאבד בידים],
לרבא - לחכמים אדרכן להטמין ולר"י הכל
חייב על טמון לרבנן : לר' יוחנן כג. בלא כלו חציו, מדליק בשל חברו, מדליק בירה, דברים השכיחים,
מזיק בידים

רשות לשעורין והגדיש חטים, שומר ל"כסף" והוא זהב :
ישלם שעורין/כסף בפשע או הדליק בשלו [רש"י - כי תצא מעצמה - רק פושע]
ישלם חטים/זהב במזיק בידים

רשות לחטים וחיפן בשעורין - משלם שעורין [רש"י - לא ראיתי ולכן לא נזהרתי]

תקנו שישבע מה הטמין ויטול, וספק במוסר למ"ד דיינינן גרמי

ספק אי רגילות להניח מרגליות בכספתא או לא

חמסן = תלויה וזבין ולא אמר רוצה אני

גץ מפטיש חייב

ר"י - נר חנוכה בחוץ פטור